Ч. 6. Вторoк 10 (23) січня 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Міністри-земляки в Австриї.

Мимо заперечень з минувшого тиждня удержуєсь все-таки упорно чутка, що до кабінету бар. Ґавча мають бути покликані три міністри без тек або т. зв. міністри земляки, репрезентанти трох найбільших партий в парляменті а іменно голова німецкої партиї народної, пос. др. Дершатта, голова молодоческого клюбу др. Пацак і голова польского клюбу (або т. зв. „Кола“) ґр. Войтіх Дідушицкий. Суботнішні віденьскі ґазети принесли навіть вість, що переговори з двома першими парляментаристами навіть вже залагоджені о стілько, що в ческо-німецких справах удало ся осягнути якийсь modus vivendi і оба згадані посли порозуміли ся не лиш зі своіми сторонниками, але з другими партиями, що держать з ними, та обіцяли в засаді вступити до кабінету. Того лиш не знати, чи й ґр. Дідушицкий схоче вступити; доси тому заперечують, а як би то мало наступити, то безперечно говорено би вже о димісиї теперішного міністра-земляка дра Пентака. Формально, кажуть, буде справа полагоджена аж тоді, коли збере ся палата послів на засїдане.

Як остаточно стане ся, чи кабінет бар. Ґавча одержить трох земляків міністрів, чи ні, се покаже найблизша будучність, а поки що звернемо тут за віденьскою „Zeit“ увагу на тоту институцию державну, яка одна-одинока єсть лиш в Австриї і нїгде більше в сьвітї.

Інституция міністрів-земляків єсть одною із найстарших особливостий австрийского житя конституцийного. З першу була тота інституция виразом державно-правної окремішности, але з часом зробив ся з неї рід якогось заступництва народного. За першого міністра-земляка уважають звичайно члена польского клюбу Ґрохольского, котрий вступив був до кабінету Гогенварта. Але тота інституция поправді далеко старша. Вже в найперших конституцийних кабінетах були побіч ресортових міністрів також і міністри без теки. Так був н. пр. вже в кабінеті Ґолуховского, в так званім міністерстві жовтневого диплому побіч ресортових міністрів ще й міністер без теки ґр. Сечен. Отже першим міністром-земляком був Мадяр. Задачою сего міністра було заступати політичні інтереси Угорщини в тім кабінеті, що мав перетворити централїстичний абсолютизм, котрий Мадяри поборювали, на конституцийне правлїнє. Як велике значінє мав сей міністер без теки, можна змірковати з того, що побіч него був ще угорский канцлєр двірский, ніби фаховий міністер угорский. Що той міністер без теки був дійстно угорским мужем довіря, виходить з того, що становище міністра без теки аж до 1867 займав завсїгди якийсь Мадяр. По Сечені в кабінеті ґр. Ґолуховского слїдував ґр. Естергазі в кабінеті Шмерлїнґа, а опісля перейшов і до кабінету Белькреді'го. З заведенєм дуалїзму скінчила ся роля мадярских міністрів-земляків.

Настала тепер мала перерва, підчас котрої не було ніяких міністрів земляків. То була ера т. зв. міщаньского міністерства, що представляє найчистїйшу форму централїстично-парляментарного правлїня, яку лиш видала конституцийна ера. Система, що рішучо не признавала ніяких „історично-політичних індивідуальностий“, не могла й стерпіти якогось заступника політичної окремішности. Коли відтак настав кабінет Гогенварта, котрий завернув назад до федералїстичних ідей жовтневого диплому, виринув знову на верх міністер-земляк. Голова польского клюбу Ґрохольский вступив до кабінету яко міністер для Галичини. Заступника „ческої окреміности державної“ ще не було, бо міністерство мало ще здійстнити ческе право державне. В 13 артикулї виготовлених Чехами і феодалами основних постанов була постанова, що міністри-земляки мають мати в кабінеті місце і голос.

Коли по упадку кабінету Гогенварта вер-

---

3)

Росийскі моряцкі новелї.

(З росийского — К. Станюковича).

В ночи.

(Конець).

— Жаль тобі було? — спитав Дуткин.— А ти би єї раз по шиї...

— Як ти можеш щось такого говорити, я не мав би до того відваги... Ні жінці ні дитині не можна робити кривди... Не вільно на них підносити руки... То гріх.

— Гріх набити жінку, коли она стане на примір безличпа? — спитав Дуткин здивований.

— Очевидно, чоловікови робить ся жаль, кажу тобі... Нехай она раз і розлютить ся, Бог з нею!... І она, брате, не з тих, щоби так всьо упокійно приймала. Коли їй чого недогода, то она воркотить.

— Як здаєть ся, она вже нераз вичитала проповідь такому дурневи як ти — сказав Дуткин глумливо.

— Коли она в гніві й ударить деколи, то чи я мушу зараз над нею знущати ся?... Коли лиш маєш совість, то простиш женщині, на те она й женщина — сказав Макаров пристрастно, не признаючи однако, що улюблена жінка нераз таки добре єго побила.

— Ну, як я бачу, то ти сам баба!... Де таке видано, аби моряк мав такі погляди!... Она зробила вже з тебе цілковитого дурня?... А головна річ, ти від'їхав, а она... може собі розпочати... Атже то звістна річ, жінка моряка без чоловіка... Ми знали таких в Кронштадтї — сказав Дуткин з гордостию.

Макаров мовчав і глядів перед себе на море.

— Що? Будеш єї і за те хвалити, коли вернеш? — спитав Дуткин безпощадно.

Голос Макарова задрожав від сильного внутрішного зворушеня, коли вкінци відповів:

— Але не всї такі, братя! Хвалити, за що? За то нема єї що хвалити, але бити і ганьбити єї таки не буду, то можеш менї вірити, брате.

— А я убив би на смерть мою жінку! Іди до чорта, сказав би я, ти прокляте стерво! Пропадай, коли не держиш ся закона.

— Говориш дурниці, Єґорку — перебив єго Макаров поважним голосом.

— Дурниці? Я вже знаю, як поводити ся з жінками.

— Але она чей також жива людина... Она молода женщина, хоче жити... Длячого я маю брати їй то за зле? Подумай же сам: що она тому винна, що єї чоловік поїхав на море?

Макаров сказав то з таким повним і щирим пересьвідченєм, що Дуткин аж остовпів і в першій хвили не знав, що відповісти.

— Але ти чудний чоловік, як я бачу... справдї дурний, дурний моряк... Ти слухаєш жінки, зголошуєш ся добровільно до дороги, а тепер ще тужиш за нею?

— Іменно, тужно менї деколи, нераз страшенно тужно. І я жалую того, що єї послухав... Але тепер нічого не вдієш.

— Чи она на службі?

— Ні. Має свою будку на торговици, гандлює всїляким крамом і жиє так сказати з руки до губи. А наш хлопець сидить у господині, доки она на торговици. Ти мусїв єї бачити, така велика, здорова моряцка жінка з червоними лицями і грубим голосом.... Она перекричить всїх на улици; страшенно сильна в губі!

— Як же она називає ся?

— Авдотия.... крамарки називають єї звичайно „Дунька волоока“ або „книш“, бо она така груба і має таку білу шкіру.

— То крамарка Дунька твоя жінка? — скрикнув Дуткин, а в єго голосї зазвучав мимохіть тон глумливого зачудованя.

— Або що? Чи ти знаєш Дуньку? — спитав нагле Макаров неспокійно, обернув скоро голову і ждав з напруженєм на відповідь.

Як би він не знав Дуньки з великими очима? Хто з молодих моряків не знав тої високої купчихи, з енерґічною поставою, великими, трохи вистаючими сірими очима, широким станом і округлим товстим лицем, котрого черти не відповідали вправдї одушевленому описови мужа, але все таки мимохіть звертали на себе увагу не дуже перебирчивих моряків. То була товста, велика жінка з червоними лицями, весела, кляла не гірше від якого старого вояка і приманювала моряків много обіцюючими усьміхами до своєї будки. Ще в літї, перед від'їздом „Воробця“ був Дуткин одним з многих щасливих, котрим Дунька позволила ласкаво погостити себе чаркою горівки.

— Я бачив єї раз на торговици — від-

нула знов лїберально-централїстична система, мінїстер-земляк знов відпав. Покликаний в 1871 р. кабінет Ауерсперґа не мав поки що мінїстра для Галичини. Але вже в 1873 р. по зміні ординациї виборчої настав знов мінїстер для Галичини. До кабінету вступив др. Фльор. Землялковский. Він був мужем довіря Поляків, котрі через него брали участь в правлїню кабінету Ауерсперга. Коли відтак в 1879 р. настало правлїнє ґр. Таффого, задержала ся в нїм і тека мінїстра-земляка для Галичини.

З ерою Таффого настав також і репрезентант для „ческого королївства", а ческим мінїстром без теки був др. Алойс Пражак. Але ся інституция ческого мінїстра-земляка не була така як мінїстра для Галичина. Він мав репрезентувати державно-правну основу, але она стратила той характер через национальну домішку. Ческий мінїстер-земляк став репрезентантом лиш ческого народу і засїдав в радї корони лиш тодї, коли то головна ческа партия уважала за потрібне, а не було єго, коли згодом треба було заняти остре опозицийне становище.

Першим чисто нациoнальним мінїстром-земляком був Німець. Коли ґр. Таффе в послїднїй третинї свого правлїня зачав зближати ся до лївиці, покликав він до кабінету ґр. Кінбурґа яко нїмецкого довіря. Нїмецкий мінїстер земляк не був звязаний нїяким державно-правним побічним значінєм. Він був виключно лиш народним репрезентантом, а хоч і не довго позіставав на своїм становищи, то все-таки не дав старій інституциї перший раз ясного значіня політичного. Від тепер мінїстер-земляк стає отвертим заступником нациoнальних інтересів. Від сеї переміни не може відтягнути ся навіть мінїстер для Галичини, бо й він мусить щораз більше брати на себе польскі нациoнальні інтереси, от хоч би й патронат над Поляками на Шлеску. Найконсеквентнїйше виробив ся строго нациoнальний характер новійших мінїстрів-земляків в ческім мінїстерстві. Др. Резек зробив із свого портфелю просто таки ческо-народну контролю над цїлою управою держави.

Із сего коротенького огляду історії мінїстрів-земляків в Австриї робить „Zeit" такий характеристичний висновок: Коли отже інституция мінїстрів-земляків має діждати ся викінченя через покликанє нїмецкого мінїстра, то в тім пробиває ся вповнї переміна політичного змісту інституциї. Доки з текою мінїстра-земляка сполучали ся державно-правні ознаки, годі було Німцям, котрі заперечують в Долитавщинї всякі окремі права державні, приймати теку. Від коли же виробив ся чисто нациoнальний характер тої інституциї, то не стоїть вічо на перешкодї, щоби й Німцї тягнули великі користи з мінїстерства для нациoнальних інтересів.

Вісти політичні.

Перeобразованє мінїстерства. — До ситуациї на Угорщинї. — Сербско-болгарска унїя. — Поди в Росиї.

Чутка про переобразованє кабінету бар. Ґавча не то не втихає, але навіть прибирає щораз виразнїйший вид. Зі сторони правительства вже навіть не заперечують того, що ведуть ся переговори в справі якоїсь більшої чи меншої реконструкциї кабінету. Тепер вже лиш тілько й бесїди в кругах політичних, що о нових мінїстрах; всї питають: хто буде мінїстром? Кілько портфелїв єсть до роздання? Спершу була чутка про покликанє трох мінїстрів; тепер говорять лиш о двох. Насамперед мають бути покликані два мінїстри земляки, один зпомежи нїмецких, другий з помежи ческих партий і то мають бути мінїстри для т. зв. „конечностий державних", значить ся, правительство хоче в той спосіб позискати собі ті партиї для ухваленя буджету і контингенту рекрутів. Пізнїйше мають бути покликані ще й другі а ті вже для переведеня реформи виборчої. Головною фіґурою на політично-парляментарній шахівници єсть тепер др. Дершатта, голова нїмецкої партиї народної. Чи правда, чи нї — того не знати, але кажуть, що др. Дершатта мав сам зажадати покликаня товариша для себе, другого мінїстра-земляка. Переговори в справі реконструкциї кабінету ще не скінчені, але вже за кілька днїв скінчать ся а палата послів, котра, як звістно, збирає ся з кінцем сего місяця, побачить по всїй імовірности змінену фізіономію теперішного кабінету.

Ситуация на Угорщинї не змінила ся. Бар. Феєрварі зложив на послїдних авдиєнциях у Цїсаря лиш звіт о загальнім положеню та о біжучих справах і на тім скінчило ся. Бар. Феєрварі конферував ще в суботу з президентом мінїстрів бар. Ґавчом і з мінїстром війни Пітрайхом. Важнїйшою була чутка, що мінїстер справ внутрішних Крістоффі мав подати ся до димісиї і що бар. Феєрварі забрав був то поданє з собою до Відня. Що стало ся з тим поданєм, доси ще не знати. Тимчасом коаліция орґанізує опір комітатів. В суботу відбувало ся під проводом ґр. Апонїя засїданє комісиї для орґанїзациї опору і установлено вже всї подрібности того опору, але ухвалу поки що держать ще в тайнї. На 26 с. м. скликав Кошут збори всїх проводирів навіть і з лїберальної партиї Хорватів і инших народностий, на котрих має ся розбирати справа запомоги для родин покликаних запасових резервістів.

Новозаснoване товариство сербских журналїстів в Білградї вислало телєграму до Кошута, в котрій складає єму подяку за єго симпатию для сербского народу специяльно а для балканьских народів взагалї, висказану з нагоди сербско-болгарскої унїї митової. Телєграма називає се поступованє Кошута дальшим веденєм політики єго батька а сербскі журналїсти в заміну за то желають успіху політицї Кошута і кличуть: Най жиє вільна Угорщина!

Переговори торговельні межи Сербією а Австро-Угорщиною поки що застановлено. Австро-угорске правительство зажадало було від сербского правительства, щоби оно насамперед не предкладало скупштинї договору в справі сербско-болгарскої унїї, доки не скінчать ся переговори в справі угоди торговельно а відтак, щоби в договорі з Болгарією пороблено всї такі зміни, яких зажадає Австро-Угорщина. Сербске правительство відповіло, що годить ся на перше жаданє вповнї а що до другого то жадав зміни в тім напрямі, щоби в договорі були пробленї спільні з Болгарією лиш такі зміни, яких буде конче вимагати угода торговельна з Австро-Угорщиною. На то відповів австрийский посол, що сю відповідь уважає за недостаточну і переговори торговельні не можуть дальше вести ся.

„Правітельств. Вєстнїк" оголосив число викритих в грудни тайних ляболяторий і фабрик бомб та материялів, готових вже бомб і оружия, з чого показує ся, як великі були розміри приготовлень революцийних. Загалом знайдено у великих містах російских, головно в Петербурзї, Москві, Киеві, Одесї і Вильнї 8 ляболяторий і фабрик бомб, 258 готових бомб і множество ще не викінчених, около 2000 фунтів пороху, звиш 4000 фунтів динаміту і велике число набоїв. На двірци в Москві і вздовж зелїзницї Москва-Рязань знайдено 100.000 набоїв, в Катеринославі 2 ваґони набоїв і зброї всїлякого рода, а також 1 гармату. В прохорівскій фабрицї в Москві знайдено 3 анґлїйскі карабіни машинові.

Новинки.

Львів, дня 22-го сїчня 1906

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Андрей Потоцкий був сими днями в Бібрцї для розслїдженя відносин тамошного повіта. Про побут п. Намістника в Бібрцї пишуть звідтам: Є. Ексцеленция прибув тут рано дня 17-го с. м. і перевів сейчас люстрацию староства і ради шкільної окружної; відтак удїляв авдиєнций. На авдиєнцию прибули члени ради повітової з послом ґр. Мицельским на чолї, предсїдатель видїлу товариства господарского п. Володимир Чайковский з членами товариства, рада громадска з бурмістром д-ром Габришенским, а також скликані на той день начальники громад в повітї. До них виповів п. Намістник довшу промову, в котрій підніс, що скликувані в справі реформи виборчої віча суть дозволені, однако о стілько, о скілько не переступають леґальних границь, то є о скілько наради, які на них ведуть ся, відносять ся безсторонно до справи реформи виборчої, не підбурюючи одної народности против другої, анї одної суспільної верстви против других. Тут з притиском зазначив п. Намістник, що яко представитель Монарха строго буде уважати, аби шановано границї правні і не забурювано публичного спокою, що віча бурливі і грозячі тому спокоєви будуть безусловно розвязувані, а провинивші ся будуть потягані до одвічальности. — На промову п. Намістника відповів один з вітів словами повними розваги, дякуючи Є. Ексцелен[ц]и[ї]

повів Дуткин з уданою рівнодушностию, стараючи ся укрити своє заклопотанє.

Оба замовкли.

IV.

В тій хвили серед ясної ночи, з півтїни хмар, що закривали місяць, виринула нагле саме перед носом корабля великаньска стать корабля, що з повними вітрилам плив, перерізуючи „Воробцеви" дорогу.

— Корабель на передї! — крикнули оба наляканими голосами майже рівночасно.

— На ліво! — закомандував нервово і збентежено командуючий официр.

„Воробець" повернув трохи на ліво і пересунув ся поиря сам бік купецкого корабля.

Доносило ся звідтам гавканє пса, хтось ганьбив по анґлїйски.

Ще хвиля і купецкий корабель щез в пітьмі ночи.

— Ті нарти не мають ліхтарень, мало що хибувало і ми були би не доглянули! — сказав Макаров гнївно.

— Так.. ще одна хвилинка і було би було нещасте... Буде яснїйше, як лиш місяць вийде ізза хмар... О, вже видко і купецкий корабель... Куди він їде?... Як ти гадаєш, Ваську? — питав Дуткин без причини піддобрюючим голосом, бо рад був спонукати Макарова до розмови.

Але Макаров нїчого не відповів.

Нагле підозріне закрало ся до єго простої, добрячої душі і він глядів перед себе ще з більшим напруженєм і злостию.

Дуткин почув щире милосердиє для того „дурня", немов би мав на своїй совісти яку вину супротив него, а рівночасно погадав о Дуниці з великими очима, овіяний чаром тої лагідної, іронїчної, чудесної ночи.

за прибуте і впевняючи, що населенє повіта перените бажанем удержаня спокою і ладу. Вкінци присутні відспівали в честь п. Намістника „Многая літа". — В місті, помимо руху, в наслідок численного з'їзду з околиці, був взірцевий порядок.

— **Кваліфікацийні іспити** на учителів народних шкіл розпічнуть ся перед іспитовою комісиєю в Перемишли дня 23-го лютого. Подання належить вносити через дотичні окружні ради шкільні до іспитової комісиї найдальше до 5-го лютого.

— **Поліпшенє платнї почтових урядників і служби.** В найблизшім часї має наступити поліпшенє платнї почтовців. То відносить ся головно до почтмайстрів і почтової служби. Підвисшена платня почтмайстрів буде обовязувати від 1 січня с. р. і на ту цїль призначено пів міліона корон річно. На поліпшенє биту почтової служби призначено півтора міліона корон на рік. Управильненє відносин помічних урядників і манїпулянтів та инших катеґорий почтовців наступить небавом.

— **Дрібні вісти.** Команда 55-го полку піхоти в Тернополи повідомила вчера телеґрафічно дирекцию львівскої полїциї, що утїк звідтам вояк того полку Байґеревич. — Посьвяченє нового шпиталю в Перемишли відбуло ся дня 15 с. м. і з тим днем переданий шпиталь до публичного ужитку. — Бунт вязнів вибух дня 16-го с. м. в Перемишли. Візвано компанію войска і остаточно удало ся президентови суду успокоїти збунтованих, з котрих 8 відставлено тої самої ночи до Львова. — Заступник краєвого маршалка др. Тад. Пилят виїхав за кількатиждневою відпусткою на Рівієру. До веденя его уряду покликаний заступник члена Видїлу краєвого пос. Стан. Енджейович. — Судия слїдчий др. Новотний приїхав з Кракова на кілька днів до Бжеска для переведеня слїдства в справі значної крадежи, доверщеної на шкоду тамошного староства і старости Шалковского. — В Ярославі застрілив ся дня 12-го с. м. Стефан Зінкевич, вояк 90 полку піхоти. Причина самоубийства незвістна.

— **Нещастна пригода на зелїзници.** З Ряшева доносять: Зелїзничий топник в Перемишли, Петро Рокетиньский, лучив оногди дві машини і так нещасливо попав між них, що погиб на місци. Померший полишив жінку і шестеро дїтий.

— **Самоубийство.** В четвер застрілив ся у Львові ученик кадетскої школи Евгеній Розборский. Тіло его відставлено до трупарнї гарнізонового шпиталю. Причина самоубийства незвістна.

— **Процес о скарб.** В грудни минувшого року найшов селянин, що орав в поли на границі межи Вишним-Віком а Стражею на Буковині, великий зелїзний горнець з срібними австрийскими талярами з року 1630. Між селянином а властителем того поля прийшло до суперечки що до скількости гроший в горшку. Селянин каже, що було лише 12 талярів, а властитель поля твердить, що він мусїв найти кілька сот. Справа прийшла перед суд в Радівцях і незабаром розпічне ся в сїй справі процес.

— **Родинна траґедия.** З Темешвару доносять, що в місцевости Перенпое убив переплетник Гертнер в жорстокий спосіб свою жінку і двоє дїтий, а відтак сам собі підрізав горло. Яка була причина страшного злочину — не відомо. Не улягає однако сумнївови, що справник еї дїлав в приступі божевільства.

— **Хитрий обманець.** З Олеська доносить: Після австрийского закона може увільнити від кари вязниці лише сам цїсар. Покористував ся тим один канцеліст судовий в Олеську і при помочи двох своїх повірників жидів розпустив в повітї чутку, що хто з засуджених зложить у нею відповідну суму „на стемплї" до просьбу до цїсаря, той буде увільнений від кари. Дуже богато з засуджених складали у канцеліста „на стемпель" і справдї не відсиджували кари, бо канцеліст, сховавши гроші до кишенї, записував в дотичних книгах, що засуджений вже відсидів кару. Інтерес ішов добре довший час, доки аж вкінци не дізнала ся о нім прокуратория в Золочеві. І нараз в одну неділю рано явив ся в Олеську слїдчий судия з Золочева і по короткім переслуханю канцеліста арештував его і обох его помічників. Арештованих відставлено до окружного суду в Золочеві, а слїдча комісия урядує доси в Олеську і переслухує множество людий, котрі зложили канцелїстови гроші „на стемпель", а тепер все таки будуть мусїли відсиджувати кару.

— **Премія Николи Костомарова.** На засїданю петербургскої Академії наук дня 12 с. м. під проводом вел. кн. Константина Константиновича, відчитано звіт про присудженє премій Николи Костомарова за найлїпший україньский словар. До назначеного речинця, який минув 1 січня, прийшли три працї призначені на премію. По точнім провіреню присланих праць признала комісия вартним другої премії, то є процентів за час від 1891 до 1900 року в сумі 4000 рублїв словар, який складає ся з двох частин: 1) „Словар україньскої мови, зібраний редакциєю журнала „Кіевская Старина", зредаґований Б. Грінченком із доданєм власних материялів і 2) „Материяли для словаря письменної і книжної южно-рускої мови XV. і XVIII. ст." Е. Тимченка. Реферат про ті працї предложив фільольоґ А. Шахматов і на его основі рішила Академія видати премію редакциї „Кіевскої Старини".

— **Страх перед війною в Німеччинї.** Кореспондент париского Temps-a доносить з Мецу, що страх перед війною там що раз більше росте. Касу ощадности облягає велика сила народу і домагає ся звороту своїх гроший. В понедїлок 15 с. м. звернула каса 40.000 марок депозитів і оголосила, що щоденно аж до тої висоти буде виплачувати зложені гроші. Занепокоєнє обявляє біднїйше населенє і домагає ся звороту своїх капіталів не тілько в касї ощадности, але також в численних банках. Всї бажають успокоєня, бо коли так далі еще потреває, то такий стан з'упинить торговлю а природним наслїдком того будуть численні банкротства. Богато не хоче вже принимати паперових гроший а громадно тисне ся до державного банку, аби виміняти папери на золото. — Генерал Штецер, командант кріпости Мецу, скликав минувшого тижня всїх висших офіцирів і поручив їм, аби запевнили в кругах, в яких обертають ся, що мирови нїчого не загрожує.

Телеґрами.

Відень 22 січня. На загальних авдиенциях приняв нині Е. В. Цїсар між иньшими: Впр. Митр. Шептицкого спільно з Преосьв. епіскопами Чеховичем і Хомишином та з послами Романчуком і Королом, відтак команданта корпуса в Кракові Горзецкого.

Люґош (на Угорщинї) 22 січня. Страйкуючі робітники фабрики зелїза в Намборгедь заатакували жандармів висланих там до удержаня порядку і стрілили кілька разів. Жандарми дали сальву і убили 7 робітників а 40 зранили.

Москва 22 січня. Відкрито тут з'їзд маршалків шляхти. Прибуло 70 осіб. Предсїдателем вибрано кн. Трубецкого. Утворено комісию для справ цїлости Росиї на еї пограничних кінцях.

Константинополь 22 січня. Порта заявила вже в Білградї, що скоро сербско болгарска унїя митова буде дефінїтивно заключена, то Порта не затвердить турецко-сербского договору торговельного, позаяк в часї переговорів в тїй справі не була ще звістна сербско-болгарска унїя митова.

Альґесірас 22 січня. Проект реґуляміну марокканьскої конференциї випечатано вже і роздано; для марокканьских делеґатів переведено его навіть на сербску мову. Досп в працях конференциї не проявила ся нїяка трудність. Всї делеґати, як здає ся, мають найлїпшу волю і зносять ся з собою у формі як найприхильнїйшої ввічливости.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·35	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі инші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).